

СУБСТАНТИВАЦІЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Хантіль М.Б., студ. ПР-61

Субстантиваци́я - семантично-синтаксичний перехід певної частини мови в іменник (найчастіше – прикметники та дієприкметники: *друге "я", віруючий, печене й варене*). Субстантиваци́я відрізняється від конверсії, тим що це комплексний тип словотвору, бо не самий прикметник переходить в іменник, а ад'єктивне словосполучення; це процес при якому прикметник втрачає своє значення ознаки предмету і набуває предметного значення, переходячи до класу іменника.

Субстантиваци́я може бути okazіональною та узуальною. При такому розмежуванні субстантивів необхідно брати до уваги як граматичну, так і семантичну структуру субстантиву. В узуальних субстантивах на перший план виступає предметне значення, а у випадках okazіонально субстантивованих одиниць переважає семантика вихідної частини мови. В межах однієї мовної одиниці відбувається поєднання двох категоріальних значень, які стають рівними складовими елементами значення нового слова - субстантиву.

Субстантиваци́я може бути повною та неповною. Повній субстантиваци́ї підлягають числівники та прикметники. Вони позначають предмет, явище, особу. Частково субстантивовані частини мови мають лише одну ознаку іменника.

Субстантивовані прикметники та дієприкметники набувають граматичних ознак іменника: число, рід, відмінок. У реченні вони виконують ті ж самі функції, що й іменник.

Прикметник та іменник тісно пов'язані з поняттями «якість» і «речовина». Кожна речовина або предмет має певні якості, кожна якість притаманна якійсь речовині чи предмету. Неможна, ґрунтуючись на складності якостей або на спеціалізації позначення, в кожному конкретному випадку вирішувати, що перед нами - іменник або прикметник: це можна з'ясувати на основі формальних критеріїв.

Субстантиваци́я стає все більш вживаним способом словотвору, допомагаючи більш експресивно, чітко передати думку, при цьому не вимагаючи вживання великої кількості слів, оскільки субстантивуватися можуть як окремі морфеми слова, або навіть літери, так і цілі речення. Цей особливий вид словотвору все частіше використовується у художній літературі, особливо у розмовному жанрі.

Наук. керівник - Герман М.В., викладач